

ДО
ГОСПОДИН ДИМИТЪР НИКОЛОВ
КМЕТ НА
ОБЩИНА БУРГАС
КОПИЕ:

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ БУРГАС
Регистрационен индекс и дата
08-00-5264/14.09.16

ДО
ГОСПОДИН КОНСТАНТИН ЛУКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ПРИ
ОБЩИНА БУРГАС

ОСНП и ЗСА
14.09.16г.

ВЪЗРАЖЕНИЕ

от

Асен Стоянов Стоянов – ЕГН
жив. в гр. Бургас, жк. "Зорница",

Уважаеми господин Николов,
Уважаеми господин Луков,

От 1967 година живея под наем, първоначално с цялото ми семейство, /аз, майка ми и баща ми/, а впоследствие с майка ми в жилището, находящо се на посочения по-горе адрес, състоящо се от спалня, всекидневна, кухня и сервизно помещение. Поради голямата жилищна криза бяхме настанени заедно с второ семейство, като на нас бяха предоставени за ползване спалнята и кухнята с общо сервизно помещение, а на второто семейство – всекидневната също с общо сервизно помещение.

По онова време, общината не взе под внимание, че аз съм с увредено зрение от дете, а единият член от другото семейство беше с тежко белодробно заболяване /туберкулоза/. При наличието на тези два факта, това съжителство е било недопустимо, но нито ние нито другото семейство са търсили правата си в независими правни институции по защита правата на човека.

Многократно сме подавали молби за разширение, но въпросът все беше отлаган за решаване до освобождаване на всекидневната от другият наемател.

През 2000 година вторият наемател напусна и със заповед № 4531 от 12.10/2000 година бях настанен в цялото жилище, в което живях заедно с майка ми.

Подадох молба за закупуване, но на 22 април 2001 година майка ми внезапно почина и служителката от отд. "Жилищно настаняване" към Община Бургас ми заяви, че нямам право да го закупя, тъй като вече съм сам.

Аз съм инвалид по отношение на зрението с призната първа група с чужда помощ пожизнено. Постоянно се нуждая от помощ и наблюдение, тъй като освен зрителното ми увреждане получих тежък инфаркт и по препоръка на лекарите не бива да оставам сам, поради което имам право на допълнителна стая. /Заповед РД 09-808/15.07.1983 г. на Министъра на здравеопазването/ Синът ми също не притежава жилище и е на 33 години, който най-често ме придружава и се грижи за мен.

От 1992 година работя на изборна работа в Кооперация „Национална потребителна кооперация на слепите в България” гр. София като председател

на Контролния съвет, поради което се създава впечатление, че не живея в жилището. Обикновено съм там събота и неделя и много рядко през седмицата.

Декларирам, че не притежавам никаква недвижима собственост, както и наследствени имоти, а в София отсядам при познати. Тъй като кооперацията е национална и обхваща над 190 общини в страната, моята работа е свързана в по-голямата част от времето в пътувания. Притежаваме над 110 обекта в цялата страна. В кооперацията членуват над 2500 член-кооператори също на територията на цялата страна. На 14 май тази година се проведе 71-то Общо отчетно-изборно събрание на кооперацията и отново бях преизбран с мандат 4 години на същата длъжност.

От 1971 година имам жилищно-спестовен влог и съм набрал над 219 000 лихво точки. През този период с моите пари община Бургас е строила жилища без аз самият да мога да закупя такова. Влогът ни беше над 7 000 лева, а хипер инфлацията го стопи. По онова време тази сума надвишаваше стойността на жилището, което обитавахме. Освен това сме направили и подобрения, които също са на стойност приблизителна на цената на жилището.

На 8 септември 2016 година, служителка от ОП „Общински имоти“ в гр. Бургас ми се обади по телефона и ми заяви, че залепва на вратата ми предупреждение за опразване на жилището, което аз не съм видял, а в момента се намирах в командировка. Предстои ми и лечение в Шипковски минерални бани, тъй като имам проблем със сърдечното си заболяване. Същата ме уведоми, че мога да обжалвам това предупреждение в 5-дневен срок.

В средата на месец август ми бе предадено писмо 08-00-190-2/16.08.2016 г. подписано от инж. Тина Писарева – директор на същото предприятие.

Уважаеми господин Николов,

Уважаеми господин Луков,

Категорично възразявам срещу това становище на ОП „Общински имоти“ към община Бургас по следните причини:

1. Жилищната политика е прерогатив само и единствено на Общинския съвет. Независимо от становището на чиновниците от Общинското предприятие, въпросът следва да бъде внесен и обсъден в Общинския съвет. Тук не се касае за отдаването под наем на бакалница или склад за материали, а за жилище, при това на български гражданин в неравностойно положение с множество увреждания, който се нуждае и от допълнителни грижи. При посещение в дирекцията, госпожа Писарева заяви, че имало жалба против моето настаняване, и в нея изрично заплашвали с жълти вестници и с телевизия, относно моето неправомерно настаняване и видите ли, това щяло да урони доброто име на кмета на гр. Бургас. В същото време имало други хора също инвалиди, които били настанени при много по-тежки условия. Нали не мислите, че един проблем може да се реши, като се създаде нов?
2. Аз живея в това жилище от неговото построяване, т.е. над 45 години.
3. Притежавам жилищно-спестовен влог и за съжаление, с последните промени на нормативния акт, в случай че не усвоя лихвоточките си до месец ноември ги губя окончателно, а в същото време съм вложил инвестиции в това жилище.
4. Твърдението, че не живея в жилището е абсолютно невярно. Отсъствията ми се дължат на факта, че работодателят ми е със

седалище в гр. София, но предприятието е национално, а работата ми е изборна и свързана с постоянни пътувания.

5. Аз съм със почти 100-процентова загуба на зрението и с тежко сърдечно заболяване при това и с напреднала възраст и имам право на допълнителна стая.
6. Вложил съм много средства и съм направил сериозни подобрения в общинския имот.

Така както са изразени мотивите за изваждането ми от жилището, чисто чиновнически изглеждат логични. В тях обаче, напълно отсъства социалният елемент, да не говорим, че Наредбата за условията и реда за установяване на жилищните нужди.... на община Бургас не е съобразена с някои постановки на Конституцията на РБ и ЗИХУ, касаещи хората с увреждания. Освен това в същата наредба има и някои абсурдни условия, като например дохода на нуждаещия се. Както добре Ви е известно, дохода, особено в днешно време е нещо много относително и несигурно. Освен това той не може да бъде критерий за жилищна нужда. Що се отнася до факта, че преди 7 години съм прехвърлил някакъв парцел в гр. Шумен, съм дал обяснение. Този парцел не е нито вилен нито е жилищен имот, при това е далеч от родния ми град. Това също са изкуствено създадени пречки в наредбата, поне по мнение на юристите.

Ето защо, на основание горе-изложеното, най-учтиво Ви моля да бъде обсъден моя проблем и да ми бъде разрешено в крайна сметка да закупя жилището в което съм израснал, а решението на ОП „Общински имоти” да бъде отменено.

Моля кореспонденцията ми да бъде изпращана на електронната ми поща , тъй като, както споменах по-горе, често отсъствам, поради служебни ангажименти.

За всички твърдения по-горе съм представил съответните документи.

гр. Бургас 10.09.2016 година

С УВАЖЕНИЕ

Ас. Стоянов